Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑΝ

«Η ΧΩΡΑ ΣΤΕΡΕΙΤΑΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

θεια τοῦ νὰ προβάλλεται ὁ Ἐθνάρχης καὶ νὰ ἀκολουθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὡς δῆθεν συμπαρισταμένη εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν Κυπρίων. Καὶ ἐδόθη μὲν τότε ἡ ἀφελὴς δικαιολογία, ὅτι, δῆθεν, διὰ τοῦ τρόπου τούτου, ἀπεμακρύνοντο τοῦ προσκηνίου οἱ Τοῦρκοι, ἀλλὰ τὰ πράγματα ἀπέδειξαν, πόσον τοῦτο ὑπῆρξεν ἀνησία. Βεβαίως, ὅμως, ἡ πραγματικὴ αἰτία ἦτο ἄλλη: Ἐὰν μὲν ἡ ἐξέλιξις τῶν πραγμάτων ἔμελλε νὰ εἶναι καλή, θρίαμβος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν δὲ ἔμελλε νὰ εἶναι κακή, ἐρρέτω ὁ Ἐθνάρχης, ἂν μὴ καὶ οἱ Κύπριοι, διὰ τὴν ἀγικανότητά των νὰ χειρισθοῦν τὴν ὑπόθεσίν των... Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀνεξαρτήτως ὅλων αὐτῶν, γεγονὸς εἶναι, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἐφ' ὅσον, διὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο λόγο, δὲν ἠκολούθησεν, ὅταν ἐγεννήθη, τὴν τακτικὴν τῆς εὐθείας, πρὸς τὸν Λαόν, ἐξηγήσεως τῆς πολιτικῆς της, ἀπώλεσεν ἀνεπιστρεπτὶ τὴν εὐκαιρίαν. Παρεσύρθη εἰς κατήφορον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον αὐτὴ τουλάχιστον δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ. Τότε — μόλις δηλαδὴ ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν — θὰ ἠδύνατο ἐνδεχομένως νὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ κατά τινα τρόπον ἀνεύθυνόν της, διὰ τὰ προηγηθέντα. Σήμερον, ἀντιθέτως, θὰ πρέπει νὰ δικαιολογηθῇ κατὰ τρόπον πειστικὸν πρὸς τὸν Λαόν, ὅτι οἱοσδήποτε συμβιβασμὸς δὲν θὰ εἶναι ἀποτέλεσμα ἀκριβῶς τῆς ἰδικῆς της κακῆς διαχειρίσεως καί, ταυτοχρόνως, νὰ ἐξηγήσῃ τί νόημα εἶχαν αἱ τόσαι θυσίαι καὶ καταστροφαὶ εἰς τὴν Κύπρον, αἱ ταλαιπωρίαι τοῦ ἔξω ἑλληνισμοῦ, καὶ αἱ βαρύταται συνέπειαι δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ δεχθῶμεν σήμερον μίαν οἱανδήποτε συνθηκολόγησιν, τὴν ὁποίαν ἀπεκρούσαμεν πρὸ διετίας.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡμεῖς οἱ Προοδευτικοὶ φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἐλευθερία κερδίζεται μὲ ἀγῶνα. Ὅτι ἡ διπλωματία δὲν ἔχει καμμίαν θέσιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μάχης καὶ ὅτι, κατ' ἐξοχήν, εἰς ὑποθέσεις κρυσταλλίνης διαυγείας, ὅπως ἡ Κυπριακή, κάθε συζήτησις, ἡ ὁποία ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν ἁπλῆν γραμμὴν τῆς ἐντὸς εὐλόγου χρόνου διενεργείας δημοψηφίσματος, ἵνα οἱ Κύπριοι ἀποφασίσουν διὰ τὸ μέλλον των, κατ' οὐδένα τρόπον ἠμπορεῖ νὰ ἀποβῇ ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν Κυπρίων. Πλανῶνται δὲ οἱ καλόπιστοι συζητηταὶ καὶ παρερμηνεύουν τὴν σημερινὴν κατάστασιν ὅταν ἀγνοοῦν τὴν σημασίαν ποὺ ἔχει ἡ ἄκαμπτος ἐπιμονὴ εἰς τὴν ἁπλῆν γραμμὴν τοῦ ἀγῶνος. Φρονοῦμεν ἀκόμη, οἱ Προοδευτικοί, ὅτι ἡ διαχείρισις τοιούτων ὑποθέσεων ἐπιβάλλεται νὰ γίνεται ὑπὸ πλῆρες φῶς. Καὶ πόσον ἔχομεν δίκαιον τὸ ἀντιλαμβάνεσθε ἀπὸ τὰς ἐκάστοτε ἡμιεπισήμους ἀνακοινώσεις τοῦ Φόρειν Ὄφφις, τὸ ὁποῖον κόπτεται ὑπὲρ τῆς μυστικότητος. Καὶ σᾶς ἐρωτῶ: Πιστεύετε ὅτι τὸ κάμνει διὰ νὰ προστατεύσῃ τοὺς Κυπρίους;...

Κάτι ἀνάλογον ἐξ ἄλλου συμβαίνει καὶ μὲ τὴν σύγχυσιν γύρω ἀπὸ τὸν ὁρμαθὸν τῶν διαφόρων προτάσεων. Μέχρι σήμερον πολὺς θόρυβος ἔγινε διὰ τὸ τίποτε. Διότι, δὲν πιστεύω νὰ διαφωνῆτε ὅτι, ἐπὶ δύο τώρα ἔτη ποὺ εὑρισκόμεθα εἰς τὴν περίοδον αὐτῶν τῶν συζητήσεων ἐπὶ διαφόρων σχεδίων, κατ' οὐσίαν ἓν μόνον σχέδιον ἡμεῖς τουλάχιστον γνωρίζομεν. Τὸ Σύνταγμα Ράντκλιφ, τὸ ὁποῖον καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις ἔκρινεν ἀπαράδεκτον, ἡμεῖς δὲ τὸ εὕρομεν χειρότερον καὶ ἀπὸ τὰς προτάσεις τῆς τριμεροῦς. Ποῖον, λοιπόν, ὠφελοῦμεν μὲ τὰς συνεχεῖς συζητήσεις;

Ἐν τούτοις, τὸν τελευταῖον καιρόν, ὅσοι ἐξ ὑμῶν δὲν τὸ ἀντελήφθητε, πληροφορηθῆτε τὸ ἀπὸ ἐμέ: συστηματικὴ καταβάλλεται προσπάθεια τῆς μεταθέσεως τοῦ ζητήματος, ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐπιτεύξεως συμφωνίας ἐπὶ ἑνὸς οἱουδήποτε σχεδίου, εἰς τὴν διαδικασίαν ἁπλῶς τῆς συζητήσεως. Δηλαδή, ἰσχυρίζονται μερικοί ὅτι, ἐφ' ὅσον οἱ Ἄγγλοι δὲν ἐνδιαφέρονται πλέον εὐθέως διὰ τὴν Κύπρον, εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ σχέδιον κοινῆς συμφωνίας. Καὶ ὅτι δὲν ὑπολείπεται κατ' αὐτούς, παρὰ μόνον ἡ σχετικὴ δικονομία. Ἡμεῖς, ὅμως, οἱ Προοδευτικοὶ τονίζομεν, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ δῆθεν σχέδια εἶναι ἀερολογήματα. Διότι ἢ ἀναγνωρίζεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως, τὸ ὁποῖον σημαίνει τὴν ἐντὸς εὐλόγου χρόνου ἄσκησίν του, ὁπότε τὰ ἐν τῷ μεταξὺ οὐδένα ἀγωνιστὴν ἐνδιαφέρουν, ἢ δὲν ἀναγνωρίζεται, ὁπότε τοῦτο ὑπὸ οἱονδήποτε πρόσχημα καὶ ἔνδυμα, σημαίνει ἐγκατάλειψιν τοῦ ἀγῶνος! Διότι αἱ παντὸς εἴδους ἀνεξαρτησίαι ἢ κηδεμονίαι ἢ οἱοιδήποτε ἀποκλεισμοὶ τῆς Ἑνώσεως ἢ ἐγγυήσεις ἀνεξαρτησίας, καταλήγουν ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει εἰς τὴν ἄρνησιν τῆς ἀσκήσεως τῆς αὐτοδιαθέσεως.

Ἀλλ' ἔστω, ἂς συμφωνήσωμεν πρὸς στιγμὴν μὲ τοὺς αἰσιοδόξους — ὅτι ἐξευρέθη δηλαδὴ λύσις. Τότε λέγουν αὐτοί—καὶ ἐκεῖ ἔχουν μεταθέσει πλέον σήμερον τὸ ζήτημα—πῶς θὰ γίνουν αἱ συνεννοήσεις; Ἀποκλείουν τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, διότι εἶναι φυσικὸν νὰ μὴ τοὺς συμφέρῃ τὸ παγκόσμιον δημόσιον βῆμα· ἀποκλείουν ὅμως καὶ τας διμερεῖς συνομιλίας, διότι ἰσχυρίζονται ὅτι προέκυψεν ἐν τῷ μεταξὺ τουρκικὸν ἐνδιαφέρον. Προβάλλουν, λοιπόν, τὰς τριμερεῖς ἢ ἀκόμη εὐρυτέρας, πάντως ὅμως ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν κρατῶν τοῦ ΝΑΤΟ, πλαισίου δηλαδὴ εὐκολώτερον ἐλεγχομένου ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων. Ἀλλ' ἐδῶ ἀρχίζουν τὰ νόστιμα. Διὰ νὰ δικαιολογήσῃ πέρυσι τὰ ἀδικαιολόγητα ἡ Κυβέρνησις, προέβαλλε πάντοτε ἕνα κατὰ τὴν κρίσιν της ἰσχυρισμὸν—ὀγκόλιθον: Ὅτι δηλαδή, μὲ τὴν ἀθλίαν πρότασιν Μέννον, τὴν ὁποίαν ὁμολογεῖ ὅτι ἐξεμαίευσεν, ἀπεφεύχθη δῆθεν ἡ φανταστικὴ πρότασις τῆς Ταϋλάνδης, ποὺ προέβλεπε τριμερεῖς συνομιλίας. Πῶς λοιπὸν σήμερον ἡ Κυβέρνησις ἠμπορεῖ νὰ δεχθῇ τριμερεῖς συνομιλίας ἢ ἔστω καὶ εὐρυτέρας, μὲ συμμετοχὴν δηλαδὴ πάντως καὶ τῶν Τούρκων;... Ἰδού, ὅτι καὶ ἐπὶ τούτου περιεπλάκη ἡ Κυβέρνησις ἐκ τῶν ἀδυναμιῶν της καὶ δὲν ἠμπορεῖ εὐκόλως, ὅσον καὶ ἂν τὸ θέλῃ, νὰ ἀκολουθήσῃ οἱανδήποτε ἄλλην διαδικασίαν, ἐκτὸς τῆς διαδικασίας τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Ἐκεῖ δέ, ἀντὶ νὰ ἀγωνίζεται διὰ τὴν αὐτοδιάθεσιν, θὰ προσπαθῇ ἁπλῶς νὰ ἀποφύγῃ μίαν δυσμενῆ δι' αὐτὴν ἑρμηνείαν τῆς περιφήμου προτάσεως Μέννον—ὅτι δηλαδὴ αὕτη ἀφεώρα ὄντως εἰς τριμερεῖς συνομιλίας—καὶ παρηγορεῖται μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι εἰς τὴν κατ' οὐσίαν συζήτησιν, (διότι τὴν ἐγγραφὴν τὴν προεξοφλεῖ) ἂν ἡ Ἑλλὰς δὲν συγκεντρώσῃ τὰ ἀπαιτούμενα 2)3, δὲν θὰ τὰ συγκεντρώσουν οὔτε οἱ ἀντίπαλοι. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ λησμονοῦν εἶναι, ὅτι πάντοτε εἰς τὸ παρελθὸν κατὰ τὰς συζητήσεις τοῦ ΟΗΕ προεβλήθη συμβιβαστικὴ πρότασις. Καὶ ὁ μέγας κίνδυνος τώρα εἶναι ὅτι αὐτὴ ἡ ἐφετεινὴ συμβιβαστικὴ πρότασις δυνατὸν νὰ ἀποβῇ χειροτέρα καὶ τῆς τοῦ Μέννον. Διότι, πράγματι, ἐφέτος ἔχομεν στερηθῆ μερικῶν ἀνεκτιμήτων ὑπὲρ ἡμῶν στοιχείων: Οἱ ἐξόριστοι τῶν Σεϋχελλῶν ἤσκουν μεγαλυτέραν ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος ἐπιρροὴν εἰς τὰς Σεϋχέλλας, παρὰ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Ὁ ἀγὼν εἰς τὴν Κύπρον, εὑρίσκετο εἰς τὴν ἔντασίν του. Οἱ φάκελλοι τῶν βασανιστηρίων, οἱ ἀποσυρθέντες ἵνα ἀποδειχθῇ ἡ πρὸς τὴν ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν καλὴ θέλησις τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἦσαν πέρυσι περισσότερον νωποὶ παρὰ ὅτι εἶναι ἐφέτος — νὰ ἰδοῦμε δὲ καὶ ἂν θὰ χρησιμοποιηθοῦν. Ἐκτὸς τούτου ἀντὶ τοῦ Σουέζ, ὑπάρχει ἐφέτος ἡ Συρία. Ἐν τούτοις, νὰ μὲ ἐνθυμηθῆτε, ὅτι ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιζήσῃ ἡ Κυβέρνησις μετὰ τὴν ἀναμενομένην κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς οὐσίας ἀποτυχίαν — καὶ λέγω, ἀναμενομένην, ἀφοῦ ἡ ἰδία ἡ Κυβέρνησις ὑπονομεύει τὴν θέσιν μας μὲ τὴν τακτικήν της — τότε νὰ μὴ σᾶς μένῃ ἀμφιβολία, ὅτι, μὲ τὴν πρόφασιν τοῦ τί θὰ γίνῃ ἐπὶ τέλους, μέχρις ἔστω τῆς προσεχοῦς συνελεύσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, θὰ ἐδέχετο καὶ ἄλλας διαπραγματεύσεις... Ἂς δεχθῶμεν, λοιπὸν καὶ αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ὅτι θὰ ἐφθάναμεν εἰς τὸ ἐπιδιωκόμενον: νὰ μετατεθῇ δηλαδὴ τὸ θέμα ἀπὸ τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη εἰς τὸ ΝΑΤΟ ἢ εἰς στενωτέραν τινὰ διάσκεψιν. Καὶ πάλιν, τότε, ἡ παροῦσα Κυβέρνησις θὰ ἦτο ἀνίκανος νὰ διαπραγματευθῇ. Διότι δὲν εἶναι τὸ ὄργανον, τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ συμφωνήσῃ, πολλῷ δὲ μᾶλλον νὰ δεσμεύσῃ. Καὶ οὔτε θὰ δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν ἀπίθανον ἄλλωστε περίπτωσιν σχετικῆς συμφωνίας τοῦ Ἐθνάρχου. Διότι ὁ Ἐθνάρχης δὲν ἐκπροσωπεῖ τοὺς Κυπρίους, ἐπὶ τῇ βάσει οἱουδήποτε πιστοποιητικοῦ Δημάρχων ἢ Κοινοταρχῶν, ἀλλ' ὡς ἡγέτης τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἀμέσου αὐτοδιαθέσεως ἢ τὸ πολύ, ἐντὸς εὐλόγου προθεσμίας. Δὲν ἔχει ἀρμοδιότητα νὰ περιορίσῃ ἢ νὰ δεσμεύσῃ. Ἂς γνωρίζουν, λοιπόν, ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζονται, ὅτι τὸ θέμα μετετέθη ἀπὸ τὴν οὐσίαν εἰς τὴν διαδικασίαν, τὴν ἀπάντησίν μας: Πλανῶνται! Διότι καὶ ἂν εἶχον κατ' ἀρχὴν δίκαιον, πάλιν τὸ ὄργανον, τὸ ὁποῖον θὰ εἶχε τὴν ἁρμοδιότητα νὰ διαπραγματευθῇ καὶ νὰ δεσμεύσῃ ἀπὸ τῆς ἑλληνικῆς πλευρᾶς, δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εἶναι ἄλλο παρὰ κυβέρνησις προερχομένη ἐκ γνησίων ἐκλογῶν, τῶν ὁποίων εἷς ἐκ τῶν θεμελιωτῶν σκοπῶν θὰ ἦτο ἀκριβῶς καὶ αὐτός. Παραγνωρίζοντες τὴν ἀλήθειαν αὐτήν, ἐθελοτυφλοῦμεν. Ὄχι μόνον δὲν προχωροῦμεν πρὸς τὴν λύσιν ἀλλὰ τοὐναντίον προσθέτοντες νέους λόγους διαβλητοῦ, αὐξάνομεν τὴν σύγχυσιν καὶ τὸ χάος καὶ ὁδηγοῦμεν εἰς ἀκρότητας. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι ἡ παροῦσα Κυβέρνησις οὔτε ἡμᾶς οἱ ὁποῖοι ἐκπροσωποῦμεν τὴν ἀγωνιστικὴν διάθεσιν οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον ἱκανοποιεῖ, οὔτε εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι καλοπίστως ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐξεύρεσιν οἱασδήποτε συμβιβαστικῆς λύσεως ἠμπορεῖ νὰ φανῇ χρήσιμος. Εἶναι Κυβέρνησις, δι' ἡμᾶς μὲν ἀπαράδεκτος, δι' ἐκείνους δὲ οὐσιαστικῶς ἄχρηστος.

Αὐτὴ εἶναι ἡ σκληρὰ πραγματικότης, πρὸ τῆς ὁποίας ὠχριοῦν αἱ καθημεριναὶ ἀδυναμίαι καὶ ἀηδίαι. Καὶ εἶναι αὐτόχρημα κωμικόν, ἄλλοτε μὲν νὰ ἱκανοποιούμεθα μὲ τοὺς πηχυαίους τίτλους τῶν ἐφημερίδων, οἱ ὁποῖοι ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς παριστάνουν τὰ πράγματα ὅπως οἱ συντάκται τὰ θέλουν, (ἢ τοὺς ὑποδεικνύεται νὰ τὰ θέλουν), ἄλλοτε δὲ νὰ τὰ βάζωμεν μὲ τοὺς ξένους. Ὅπως τελευταίως, λ.χ., τί δὲν ἠκούσθη ἐναντίον τῶν Ἀμερικανῶν διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἀνεκοίνωσαν ὅτι οὔτε ὁ Ἀϊζενχάουερ οὔτε ὁ Φόστερ Ντάλλες θὰ δεχθοῦν τὸν Ἐθνάρχην ἐν Ἀμερικῇ. Δι' ἡμᾶς τὸ σπουδαιότερον εἶναι ἄλλο. Ἐὰν μὲν τὸ ἐγνώριζε πρὶν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, πῶς ἀντέδρασε; Καὶ τί ἔπραξε νὰ προστατεύσῃ τὸν Ἐθνάρχην;... Ἐὰν δὲ δὲν τὸ ἐγνώριζε, τί εἴδους ἀνεξάρτητος Κυβέρνησις εἶναι αὐτή, ἡ ὁποία πληροφορεῖται τοιοῦτον βαρὺ πλῆγμα κατὰ ἐθνικοῦ ἡγέτου, μέσῳ τῶν ξένων πρακτορείων; Τί εἴδους Κυβέρνησις εἶναι αὐτή, τὴν ὁποίαν ἡ πρώτη σύμμαχος καὶ φίλη ἀπαξιοῖ νὰ ἐνημερώσῃ ἔστω καὶ στοιχειωδῶς, πρὶν ἀπὸ τὸν οἱονδήποτε ἀνταποκριτὴν ξένου πρακτορείου; Καὶ ποία ἡ ἐθνική της ἀξιοπρέπεια καὶ ὑπερηφάνεια ὅταν ὑπέστη κόλαφον, σιωπῶσα; Ἐκτὸς πλέον, ἐάν, ἐπειδὴ πρέπει νὰ ἀναμένεται κόλαφος ἀκόμη ἰσχυρότερος, ἔστρεψεν ἤδη τὴν ἄλλην παρειὰν καὶ χριστιανικώτατα τὸν ἀναμένει!...

Περαιτέρω ὁ κ. Μαρκεζίνης ἐτόνισεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ταχεῖα διενέργεια ἐκλογῶν, διότι, πλὴν τῶν ἄλλων λόγων, οὐσιαστικῶς δὲν ὑφίσταται Κυβέρνησις. Καὶ ἐξηκολούθησε:

—Ὅταν πρό τινος, ὁ συναρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Βενιζέλος ἀνεκίνησε τὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ Ἀντιπροέδρου καὶ τὸ ἐκ ταύτης προκληθὲν ἠθικὸν θέμα, ὁ Πρωθυπουργὸς ἔφερεν εἰς δημοσιότητα ἐπιστολὴν τοῦ Ἀντιπροέδρου εἰς τὴν ὁποίαν ἔγραφεν ἐκεῖνος ἐπὶ λέξει ὅτι, ὑπουργοὶ «ἐκ συστήματος ἀδιαφοροῦν καὶ δὲν τηροῦν τὰς ἐπανειλημμένας καὶ ἐγγράφους διαταγάς σας» (δηλαδὴ τοῦ Πρωθυπουργοῦ). Ἀφίνω εἰς τοὺς ἄλλους τὰ ἄλλα θέματα. Ἐγὼ κρατῶ διὰ τὸν ἑαυτόν μου καὶ διὰ σᾶς, αὐτὴν τὴν καταγγελίαν τοῦ τέως Ἀντιπροέδρου, τὴν ὁποίαν ἔφερεν εἰς τὴν δημοσιότητα ὁ ἴδιος ὁ Πρωθυπουργός. Καὶ ὅμως, εἷς ἐκ τῶν λόγων τῆς εὐνοίας, τὴν ὁποίαν πληρώνει ἀπὸ διετίας ἡ Ἑλλὰς ὁλόκληρος. ἦτο καὶ ὁ περίφημος μύθος τοῦ ἰσχυροῦ ἀνδρός. Χαρῆτε λοιπὸν αὐτὸν τὸν ἰσχυρὸν ἄνδρα, ὁ ὁποῖος ἐγγράφως ἐπανειλημμένως διατάσσει καὶ τοῦ ὁποίου οἱ ὑπουργοί, περισσότερον ἐνδιαφερόμενοι, πῶς ὁ εἷς θὰ ὑπονομεύσῃ τὸν ἄλλον καὶ θὰ ἐπιτύχῃ ἐν καιρῷ ὅσα καὶ ὁ προϊστάμενός των, γράφουν ἐν τῷ μεταξὺ τὰς διαταγάς του εἰς τὰ παλαιά των ὑποδήματα.

Κατόπιν ὁ κ. Μαρκεζίνης εἶπεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἀφοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀποκρύψῃ τὰ ἐκ τῆς ὑπερφορολογήσεως περισσεύματα, ἠναγκάσθη νὰ ὑποσχεθῇ φορολογικὰς μειώσεις, ἀλλὰ μὲ τὸ σταγονόμετρον καὶ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους!

Ὑπενθύμισεν ἐν συνεχείᾳ τὸν λόγον του ἐν Πάτραις διὰ τὸν τουρισμὸν καὶ εἶπεν ὅτι τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρόγραμμα τῶν Προοδευτικῶν εἶναι τολμηρότατον καὶ εὐρύτατον. Δὲν ἀποσκοπεῖ ἁπλῶς εἰς τὴν ἐπένδυσιν μεγάλων μόνον ποσῶν, ἀλλὰ ἡ ἐπαναστατικότης του θεμελιοῦται ἰδίως εἰς τὴν ἰδιότυπον σύνδεσιν τῆς Ἑλλάδος διαδοχικῶς μὲ ἄλλας Εὐρωπαϊκὰς χώρας ὑψηλοῦ τουρισμοῦ, μὲ προτεραιότητα τὴν Ἰταλίαν, Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν. Μέσα εἰς ἕνα τοιοῦτον εὐρὺ πλαίσιον, πράγματι μεγάλαι ἐμφανίζονται αἱ δυνατότητες τῆς τουριστικῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς Κερκύρας.

Διὰ τὸ θέμα τοῦ φέρρυ—

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἡ λέπρα δὲν ἔχει ἐξαλειφθῆ ἀπὸ τὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας!

ΕΡΕΥΝΑΙ ΔΙΑ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΝ ΕΜΒΟΛΙΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Ὅλοι νομίζομεν ὅτι ἡ λέπρα εἶναι μία νόσος ποὺ ἔχει ἐξαλειφθῆ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Ἐν τούτοις οἱ ἀριθμοὶ ποὺ μᾶς δίδει ἡ Διεθνὴς Ἐπετηρὶς Λέπρας τοῦ 1953 δείχνουν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ ὑπῆρχαν 8.000 περίπου λεπροὶ εἰς τὴν Ἱσπανίαν, 3.000 εἰς τὴν Πορτογαλίαν, 4.000 εἰς τὴν Ρουμανίαν καὶ ἀρκετοὶ εἰς ὡρισμένας ἄλλας χώρας τῆς Εὐρώπης.

Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ εἶναι μικροὶ συγκρινόμενοι μὲ τὰ ἑκατομμύρια τῶν λεπρῶν τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας. Πάντως εἶναι συγκλονιστικὴ ἡ διαπίστωσις ὅτι ἡ λέπρα ὑπάρχει ἀκόμη εἰς τὴν Εὐρώπην. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν αἱ ἔρευναι διὰ τὴν λέπραν αἱ διεξαγόμεναι εἰς Βρετανίαν εἶναι σπουδαιότατα.

Ὁ λεπρὸς δὲν εἶναι πλέον ἕνα κυνηγημένον ζῶον ὅπως ἄλλοτε. Σήμερα γνωρίζομεν ὅτι ἡ λέπρα μπορεῖ νὰ θεραπευθῇ καὶ παράλληλα ὅτι ἐνῶ ὡρισμέναι μορφαί της εἶναι πολὺ μολυσματικαί, οἱ περισσότεροι ἐνήλικες δὲν προσβάλλονται ἐνῶ τὰ παιδιὰ εἶναι πολὺ ἐπιδεκτικά.

Ἡ λέπρα προκαλεῖται ἀπὸ ἕνα βακτηρίδιον ποὺ ὀνομάζεται βακτηρίδιον τῆς λέπρας, ὅπως ἡ φυματίωσις προκαλεῖται ἀπὸ τὸ βακτηρίδιον τῆς φυματιώσεως.

Τὰ δύο αὐτὰ βακτηρίδια δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ξεχωρίσῃ κανεὶς μὲ τὸ κοινὸ μικροσκόπιο. Τελευταίως ὁ δρ Μπρίγκερ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καϊμπριτζ χρησιμοποίησεν ἠλεκτρονικὸν μικροσκόπιον εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν τῶν βακτηριδίων καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἔγινε δυνατὸν νὰ τὰ διακρίνῃ κανείς.

Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἀνοίγει τὸν δρόμον διὰ μίαν νέαν κατανόησιν τῆς βασικῆς βακτηριολογίας τῆς λέπρας. Ὁ βάκιλλος τῆς λέπρας δὲν μπορεῖ νὰ καλλιεργηθῇ εἰς τὸ ἐργαστήριον καὶ δὲν εἶναι γνωστὸν κανένα πειραματόζωον ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον νὰ γίνουν πειράματα μὲ τὸν βάκιλλον. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν κάθε νέον φάρμακον διὰ τὴν θεραπείαν τῆς λέπρας πρέπει νὰ δοκιμάζεται μόνον εἰς τὸν ἄνθρωπον. Δὲν ὑπάρχει ὅμως συνήθεια δοκιμῆς φαρμάκων τῶν ὁποίων δὲν ἔχει ἐξετασθῇ προηγουμένως ἡ τοξικότης, ἡ ἀποτελεσματικότης καὶ αἱ ἀντιδράσεις ἐπὶ ἀνθρώπων. Εἰς τὸ σημεῖο αὐτὸ εἰσέρχεται εἰς τὸ προσκήνιον ἡ ὁμοιότης τοῦ βακίλλου τῆς φυματιώσεως καὶ τῆς λέπρας.

Ὁ λεπρολόγος παρακολουθεῖ τί γίνεται εἰς τὸν τομέα τῆς φυματιώσεως καὶ ὕστερα ἐφαρμόζει τὰς γνώσεις ποὺ συγκεντρώνει μὲ προσοχὴν εἰς τὴν θεραπείαν τῆς λέπρας.

Τὸ φάρμακο ποὺ ὡς τώρα ἔχει ἀποδειχθῆ τὸ ἀποτελεσματικώτερον, ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν σουλφονῶν. Ἐπενεργεῖ βραδέως καὶ χρειάζονται πολλὰ χρόνια διὰ νὰ φέρῃ ἀποτέλεσμα. Ὅλα τὰ νέα φάρμακα ποὺ ἔχουν βρεθῆ διὰ τὴν φυματίωσιν δοκιμάζονται καὶ ἐπὶ τῆς λέπρας. Ἕνα ἀπ' αὐτὰ εἶναι τὸ ἰζονιαζίδ. Κατ' ἀρχὰς ἐχρησιμοποιήθη μόνο του καὶ ὕστερα ἐν συνδυασμῷ μὲ σουλφόνην. Καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἀπογοητευτικόν.

Ἕνα ἄλλο φάρμακο ποὺ ἐ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΕΝΘΗ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, πατέρα, υἱόν, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΑΓΓΕΛΟΝ ΚΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΝ

θανόντα ἐκηδεύσαμεν χθὲς ἐκ τοῦ (Α' Νεκροταφείου).
Ἡ σύζυγος: Ζωή. Τὰ τέκνα: Μιμίκα καὶ Κωστάκης.
Οἱ γονεῖς: Κωνσταντῖνος καὶ Εὐγενία. Οἱ ἐξάδελφοι. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Γραφεῖον Κηδειῶν ΚΩΝΣΤ. ΧΑΡΙΤΑΤΟΥ καὶ ΥΙΟΥ, Γερμανοῦ 108, τηλέφ. 28—39.

ΓΟΝΕΙΣ

ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ:
Τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν
Τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν
Τὴν στοργικὴν ἐπίβλεψιν ἐγγράφοντες τὰ παιδιά σας εἰς τὸ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΟΝ
"ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ,,

ΠΛΗΡΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ

Διδασκαλία ὑποδειγματικὴ μὲ λαμπρὰν ἀπόδοσιν εἰς ὅλας τὰς τάξεις. Ἐξαίρετος ἐπιτυχία κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις.
Ἐφαρμογὴ εἰδικῆς μεθόδου μὲ σύγχρονα ἐποπτικὰ μέσα καὶ συστηματικὴ παρακολούθησις τῶν μαθητῶν, οὕτως ὥστε νὰ ἀπαλλάσσεσθε ἀπὸ τὸν κόπον καὶ τὴν φροντίδα διὰ τὴν ἰδιαιτέραν μελέτην τῶν παιδιῶν σας.
Διδακτήριον μὲ εὐρυχώρους καὶ ὑγιεινὰς αἰθούσας. Αὐτοκίνητον θὰ μεταφέρῃ τοὺς ἐπιθυμοῦντας ἐκ τῶν μαθητῶν.

ΟΔΟΣ ΜΑΙΖΩΝΟΣ 94 (ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α') ΤΗΛ. 32-16

Ζητήσατε τὴν ἐξαίρετη
σόδα
SANTA MARIA
Παρασκευάζεται ἀπὸ τὰ περίφημα νερὰ τῆς
ΑΚΡΑΤΟΠΗΓΗΣ ΑΙΓΙΟΥ
Τσαμαδοῦ 100, τηλ. 27-26 & 20-77

Νὰ πληρώνης τόσο ἀκριβὰ τὴ μουντζούρα, τὴν κάπνα, τὸν παραπανήσιο κόπο, τὴν ἔγνοια μὴ γίνῃ καμμιὰ ἔκρηξις - ὅταν ὑπάρχῃ ὁ ἠλεκτρισμὸς ποὺ κάνει ὅλες τὶς δουλειὲς τοῦ νοικοκυριοῦ καλύτερα καὶ ΦΘΗΝΟΤΕΡΑ!

ΜΕ ΤΟ ΡΕΥΜΑ ΤΗΣ ΔΕΗ,
Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ ΣΥΜΦΕΡΕΙ

ΔΕΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙ